

риалъ за външна индустрена преработка налага да се въведатъ нови култури или да се разширятъ въведените вече както и да се нагоди производството къмъ нови способи.

Сливенското лозарство още не е достигнало размъртвяне преди филоксерата — 20.000 декара. До това развитие, обаче, то може да достигне само, ако се засили износа на вина и грозде за външно странство. А външния пазаръ е достъпен само за типувани вина, произвеждани въ големи количества въ образцови изби, като „Шевка“. Така че бъдещето на лозарството въ града ни е тясно свързано съ развитието на „Шевка“ или други подобни изби, ако не съмѣтаме износа на грозде, който изиска особено устройство.

Освенъ лозарството, въ Сливенъ има бъдеще и овоцарството. Нѣкои намиратъ, че прочутиятъ Сливенски вѣтъръ не му благоприятствува, но мислимъ, че се преувеличава рушителното му действие. Отъ друга страна, около града има доста загътани кхтове, отлични за овоция, напримѣръ, Селището, Сотиря и пр. Съ постепенното залесяване на склоновете тръбва да очакваме и постепенното смекчаване на природните стихии, въ това число и вѣтъра.

Развитието на овоцарството е също обусловено съ организуване на търговията за износъ, но отъ друга страна е свързано и съ поощрение производството на сладка, мармеладъ ушафъ, петmezъ, за което, тръбва да признаемъ, досега държавата твърде малко е направила. Поне тръбваше да намалява акциза на употребената захаръ за изнасяните вънъ отъ България сладка, мармелади и други захарни консерви на овощията.

Между другите овоция, по-големото засаждане на орехи и бадеми, които вирѣятъ добре въ околностите и чиито продукти усилено се търсятъ за износъ, ще биде значително доходносно.

Големо бъдеще ще има черничарството и бубарството не само въ Сливенъ и околията му, но и въ цѣлия Котленски край, като въ Сливенъ се съсрѣдоточи пазаря и обработката на пашкулитъ. Земедѣлската банка съ уреждане на варантни кредити срещу залогъ на пъшкули, както и съ постройката на образцова сушилна, ще изиграе добра поощрителна роля, безъ да говоримъ за ролята на копринената предачна и тъкачна индустрии, които би се развили въ града ни.

Почвата около Сливенъ, особено по долината на Тунджа, е пригодна за културата на много индустрени и маслодайни растения. Достатъчно е да се внесе повече познания и опитност между населението въ тѣхното обработване. Изобщо климатните и почвени условия въ страната, особено въ Южна България сѫ пригодени за обработката на много дъходносни растения, отъ които страната се нуждае отъ големо количество и отъ които биха се създали индустрени пред-